

Capitolul 6 – Actul inițial al credinței

1. Citește te Marcu 2:17. Care sunt oamenii ”sănătoși”? Cel ”sănătos” este deja creștin, o persoană care nu mai are nevoie de mântuire, sau o persoană care se înșală singur? Poate o persoană ”sănătoasă” să fie *vreodată* mântuită? Explică
2. Citește te capitolul 6, ”Actul inițial al credinței”
3. Citește te Romani 1:18-23. Se poate spune că *toți* au un fel de credință religioasă? Explică. Cum rămâne cu oamenii care nu au idoli?
4. Reformatorii secolului 16 foloseau cuvinte latine pentru a descrie credința biblică. Primul cuvânt este *notitia*. *Notitia* reprezintă datele specificate în Evnaghelii. Cu alte cuvinte, este vorba despre cunoștința faptelor legate de moartea, îngroparea și învierea Domnului Isus pentru păcătoși – ispășirea realizată de Cristos în locul nostru, ca fiind fundamentul justificării noastre. Următorul cuvânt este *assensus* sau consimțământul/acceptarea autenticității Cuvântului. Noi aprobăm sau ajungem să credem că informația despre Cristos și lucrarea Sa de mântuire este adevărată. Al treilea cuvânt este *fiducia*, care înseamnă să ne punem întreaga speranță în Cristos cel revelat în Biblie, lucruri pe care noi le acceptăm ca fiind adevărate. Ne încredem complet și numai în viața, moartea și învierea lui Cristos ca fiind singura noastră temelie pentru iertarea păcatelor și pentru o atitudine corectă înaintea lui Dumnezeu. Uitându-te în urmă la ceea ce tu numești venirea la credința biblică, poți să vezi aceste aspecte? Există o progresie vizibilă de la *notitia* la *fiducia*? Dacă da, împărtășește te acest lucru și celor din grup.
5. Aspectul *fiducia* al credinței noastre include atașamentul nostru la Cristos sau o dragoste sinceră a inimii noastre. Nu este o experiență goală prin care spunem că ne punem speranța în Cristos, ci este o venire din toată inima și plină de pasiune la El, Mântuitorul nostru iubit și Domn binevoitor. Credința nu este un simplu aranjament contractual, ci o eliberare din tirania proprie spre libertate plină de bucurie și încredere în Mântuitorul nostru, precum și conducere bine primită a lui Cristos peste viețile noastre (1 Tesaloniceni 1:2-10 etc)

Te rog răspunde la următoarea afirmație pe care foarte mulți lucrători o folosesc pentru a-i face pe noii credincioși să fie siguri de mântuirea lor. Este vorba despre ilustrația cu trenul. Motorul trenului reprezintă faptele descrise în Evanghelii; camera cu cărbune reprezintă credința pe care noi o practicăm, iar vagonul de serviciu reprezintă sentimentele noastre. Se spune că sentimentele nu fac trenul să meargă și deci în cazul mântuirii sunt incidentale convertirii. Cu alte cuvinte, se poate să ai o viață de credință fără emoții/sentimente. Această ilustrație poate fi folositoare, dar trebuie să avem grijă cum o utilizăm. Ce părere ai?

6. Citeș te următoarea afirmație, iar apoi discută și înțelegesul celor 5 cuvinte/expresii cu bold:

Martin Luther a spus că doctrina despre ”justificarea prin credință” este doctrina prin care biserica se ridică sau cade. Cu toate acestea, mulți și nu înțeleg această expresie des folosită în Biblie. De fapt, **justificarea** este de multe priviri ca un mod prin care să vorbești cu oamenii despre oferta pe care Cristos face, chiar dacă este principala metodă prin care mântuirea este descrisă în scrisorile lui Pavel. Justificarea înseamnă că, cu toate că suntem păcătoși, noi suntem considerați drept și în fața unui Dumnezeu sfânt, numai datorită a ceea ce a făcut Cristos pentru noi. Păcatele noastre au fost puse asupra Lui la cruce, iar neprihănirea lui Cristos a fost pusă în contul nostru în momentul convertirii. **Neprihănirea Lui este atribuită** nouă ca și cum ar fi a noastră. S-a spus că a fi justificat înseamnă ”ca și cum nu aș fi păcătuit niciodată” (achitat) și ”ca și cum aș fi ținut legea” (declarat drept). Noi suntem **justificați și numai prin credință**. Nu credința în sine ne mântuiește; credința înseamnă să depinzi/să te agăți de altcineva pentru mântuirea ta. Credința se bazează pe Cristos. Este o încredere conștientă și continuă în **lucrarea** (plină de dragoste) **făcută de Cristos în locul nostru** ca fiind singura temelie a mântuirii noastre. Credința este singurul conector stabilit de Dumnezeu între tine și lucrarea de mântuire a lui Cristos. Dumnezeu mântuiește te păcătoși prin peceltuarea justificării lor prin lucrarea isprăvită la cruce de către Cristos, iar apoi le oferă credința pentru a îmbrățișa a toate aceste lucruri. Este pur și simplu prin **har**. Toată slava se îndreaptă spre Dumnezeu (vezi Romani 3:28; 4:3; Gal 2:16)

7. Să presupunem că ”L-ai invitat” pe Cristos în inima ta, folosind rugăciunea păcătosului, într-un moment în care nu știai nimic despre ”pocăință” și ”credință”. Este posibil ca tu să fii un credincios/”pocăit”?

8. Citeș te Efeseni 2:8-9. Care este descris ca fiind un dar – *mântuirea, credința* sau amândouă? Acum citeș te de versetele 1-10. Acum că ai citit și celelalte versete, cum interpretezi ”darul” din versetele 8 și 9? Foloseș te întreg contextul pasajului pentru a da un răspuns.

9. Dacă mai este timp, citeș te și capitolul 7, ”Credința fără rod”

Pentru data viitoare: citeș te și capitolul 7, ”Credința fără rod”